

Uro og Usikkerhed allevegne. Mange omkring i Landet ansaae ham for utilregnelig og ønskede for hans historiske Navns Skyld, at han snart maatte dø.

I Hovedkvarteret i København havde man i Begyndelsen ikke taget den gamle Mands Kampagne synderligt alvorlig. Man trøstede sig med, at det var Fortiden, der spøgede et Øjeblik, forinden den endelig blev gravlagt. Men efterhaanden som man nærmede sig Valgdagen, voksede Nervøsiteten og Modløsheden i den tyrstrupske Presse, og de politiske Vejrhaner begyndte at svinge. En af Højres Aviser skrev haanligt om visse Tegn i Luften, der tydede paa, at den døende Løve alligevel havde skræmmet adskillige af den nyeste Æras Mænd med sine Ørkenbrøl.

Valgdagens Morgen kørte Jægermester Hagen i pragtfuldt Sommervej fra Storeholt sammen med Fru Vilhelmine, der forinden havde hørt ham holde Generalprøve paa sin Valgtale og fundet den antagelig. Han var stærkt nervøs af den ugelange Spænding og afslappet efter en søvnløs Nat. Han havde denne Morgen for første Gang bedt til Gud og havde desuden styrket sig ved en solid engelsk Frokost med Havregrød, Skinke og Æg. Synet af de mægtige Plakater med hans Navn, som i Løbet af Natten var slaaet op paa Mure og Telefonpæle, bevægede ham, saa han havde Taarer i Øjnene.